

2. Концепція Нової Української школи. URL: <https://imzo.gov.ua/osvita/nush/> (Дата звернення 07.04.2024 р.).

3. Концепція розвитку громадянської освіти в Україні. URL: <https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2018/01/> (Дата звернення 06.04.2024 р.).

4. Кучер О.А. Формування громадянської компетентності учнів профільних класів засобами варіативних суспільствознавчих предметів : дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец.13.00.02. Київ, 2014. 252 с.

5. Пометун О. Формування громадянської компетентності : погляд з позиції сучасної педагогічної науки. Вісник програм шкільних обмінів. 2005. № 23. С. 18–20.

6. Шпаляренко Ю. Формування громадянської компетентності майбутніх учителів початкової школи у процесі вивчення педагогічних дисциплін. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2020. № 9 (103). С. 270-280. URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/06/27.pdf> (Дата звернення 06.04.2024 р.).

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ІГРОВИМИ МЕТОДАМИ

Крамаренко Валентина Миколаївна, здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти 1 року навчання Навчально-наукового інституту педагогіки і психології Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка.

Науковий керівник: Бірюк Людмила Яківна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки і психології початкової освіти Навчально-наукового інституту педагогіки і психології Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка

Ключові слова: розвиток, творчі здібності, здобувачі початкової освіти, Нова українська школа.

Навчання іноземної мови в молодшому шкільному віці є важливим етапом у формуванні комунікативної компетентності учнів. Однак, традиційні методи викладання не завжди є ефективними для дітей цієї вікової категорії, оскільки вони мають обмежену здатність до концентрації уваги та швидко втомлюються від монотонної діяльності. Тому постає питання пошуку ефективних методів та прийомів, які б відповідали психологічним особливостям молодших школярів та сприяли формуванню їхньої іншомовної комунікативної компетентності.

Однак, використання ігрових методів у навчанні іноземної мови вимагає ретельного психолого-педагогічного обґрунтування та розробки відповідних методичних рекомендацій. Необхідно визначити, які саме ігрові форми та прийоми є найбільш ефективними для формування різних складових іншомовної комунікативної компетентності (мовленнєвої, лінгвістичної, соціокультурної тощо), як їх правильно інтегрувати в освітній процес та які психолого-педагогічні умови необхідно створити для забезпечення їх максимальної результативності.

Таким чином, актуальність даної теми полягає у необхідності вивчення психолого-педагогічних аспектів використання ігрових методів у формуванні іншомовної комунікативної компетентності молодших школярів з метою підвищення ефективності освітнього процесу та створення сприятливих умов для успішного оволодіння іноземною мовою учнями початкової школи.

Дослідники однак свідчать про те, що використання ігрових методів є ефективним засобом формування іншомовної комунікативної компетентності молодших школярів. Зазначені методи сприяють підвищенню мотивації, активізації пізнавальної діяльності, розвитку комунікативних навичок учнів (Бондаренко О.В., Ковальчук Г.О., Зимня І.О.). Аналіз психолого-педагогічних досліджень переконує, що ігрова діяльність відповідає віковим особливостям та провідним потребам молодших школярів, створює сприятливі умови для засвоєння іноземної мови (Бондаренко О.В., Зимня І.О.). Також, у своїх працях вони виділяють психолого-педагогічні умови ефективного застосування ігрових методів: урахування вікових особливостей, забезпечення емоційної залученості учнів, створення ситуацій успіху, поєднання ігрових та традиційних методів навчання (Білоусова О.О., Ковальова Т.В., Федорова О.В.).

Таким чином, аналіз досліджень свідчить про важливість та ефективність використання ігрових методів у навчанні іноземної мови молодших школярів, що сприяє розвитку їхньої іншомовної комунікативної компетентності.

У даній статті висвітлені психолого-педагогічні аспекти використання ігрових методів. Розглядаються особливості психології молодших школярів та вплив ігор на розвиток їхнього мовлення та комунікативних навичок. Визначається, як ігрові методи можуть вдосконалити сприйняття іншої мови та сприяти активному використанню її в різних комунікативних ситуаціях

Використання ігрових методів у формуванні іншомовної комунікативної компетентності молодших школярів має значні психолого-педагогічні переваги. Ігрова діяльність є однією з провідних для дітей молодшого шкільного віку, тому застосування ігрових методів у навчанні іноземної мови сприяє підвищенню мотивації, зацікавленості та активності учнів [1].

Ігрові методи створюють позитивну емоційну атмосферу на уроці, знижують рівень тривожності та мовного бар'єру, що є особливо важливим для молодших школярів [2]. Через гру діти легше засвоюють новий лексичний і граматичний матеріал, розвивають навички аудіювання, говоріння, читання та письма [3].

Крім того, ігрові методи сприяють розвитку комунікативних навичок, уміння працювати в команді, креативності та критичного мислення [4]. Вони також допомагають створити ситуації, наближені до реального життя, що підвищує практичну значущість навчання іноземної мови [5].

Таким чином, використання ігрових методів у формуванні іншомовної комунікативної компетентності молодших школярів має значні психолого-педагогічні переваги, сприяючи підвищенню ефективності освітнього процесу та всебічному розвитку особистості учнів.

Результати наукових студій підтверджують доцільність застосування ігрових технологій у компетентнісно-орієнтованому навчанні іноземних мов. Це зумовлено тим, що використання ігрових методів сприяє ефективному формуванню комунікативних умінь і навичок учнів молодшого шкільного віку.

Дослідження засвідчують, що впровадження ігрових форм і методів у процес вивчення іноземних мов у початковій школі відповідає віковим особливостям та пізнавальним потребам молодших школярів. Ігрова діяльність дозволяє активізувати мовленнєву активність учнів, підвищує їхню мотивацію до оволодіння іноземною

мовою, знижує рівень тривожності та створює сприятливе освітнє середовище для розвитку комунікативної компетентності.

Науковці наголошують, що ігрові технології не лише формують мовленнєві навички, а й сприяють всебічному особистісному розвитку молодших школярів, зокрема їхніх соціальних, емоційних та когнітивних здібностей. Таким чином, використання ігрових методів у компетентісно орієнтованому навчанні іноземних мов є ефективним підходом до вдосконалення комунікативної компетентності учнів початкової школи.

Список використаних джерел

1. Калініна Л. В. Використання ігрових методів у навчанні іноземної мови молодших школярів. *Іноземні мови*. 2015. № 3. С. 40–44.
2. Близнюк О. І. Ігри у навчанні іноземних мов. 2018. 80 с.
3. Кодлюк Я. П. Дидактика початкової школи: практичний курс. 160 с.
4. Роман С. В. Методика навчання англійської мови у початковій школі. 2005. 208 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ФЕНОЛОГІЧНИХ СПОСТЕРЕЖЕНЬ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ НА УРОКАХ ПРИРОДНИЧОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ

Кудрявець Наталія Сергіївна,

здобувач магістерського рівня вищої освіти
1 курсу Навчально-наукового інституту
педагогіки і психології Глухівського НПУ
імені Олександра Довженка.

*Науковий керівник: Мозуль Ірина
Вікторівна,* кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри теорії і методики
початкової освіти Глухівського НПУ імені
Олександра Довженка

Ключові слова: фенологічні спостереження, урок, природнича освітня галузь, навчання, молодші школярі, початкова школа.

Початкова школа не лише покликана донести до учнів ґрунтовні та фундаментальні знання, а й повинна забезпечувати різнобічний розвиток індивідуальності кожної дитини на основі виявлених задатків і здібностей, прививати свідоме ставлення до праці, здійснювати патріотичне, естетичне, моральне виховання, розвивати практичні вміння та різноманітні навички для того, щоб учні прагнули до самостійного оволодіння знаннями, виявляли інтерес до дослідницької діяльності тощо [3].

Проблема спостережень, розвиток спостережливості привертала увагу різних вчених. Основи розвитку спостережливості в молодших школярів розглядалася в дослідженнях А. П. Аристова, Ю. К. Бабанського, А. К. Маркової, Н. П. Морозової, М. М. Поташник, І. Ф. Харламова, Т. М. Шамова, Г. І. Щукіної та ін. Можливості екскурсій у формуванні спостережливості представлені у роботах А. Д. Даринського, І. Б. Дуденко, П. В. Іванова, З. А. Клепініної, А. А. Плешакова, Н. Л. Панченко, В. М. Пакулова, І. Т. Суравегіної та ін.

Різноманітні підходи свідчать про єдність розуміння спостереження як активної форми пізнання навколишньої дійсності, що має на меті нагромадження фактів,